

عنوان مقاله:

«بکش زنت را»؛ خوانشی زنانه نگر از رساله های فلسفی- تمثیلی حی بن یقظان و قصه غربت غربی

محل انتشار:

پژوهشنامه زنان، دوره 9، شماره 26 (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

نویسنده:

مریم نصر اصفهانی - پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی

خلاصه مقاله:

در این مقاله کوشیده ام با سه پرسش زنانه نگر، به بررسی سه رساله تمثیلی-فلسفی در سنت حکمی نزد مسلمانان بپردازم. رساله حی بن یقظان ابن سینا و دو رساله ای که مستقیماً متأثر از آن و در شرح «فلسفه مشرقی» نوشته شده اند؛ یعنی قصه غربت غربی سهروردی و حی بن یقظان به قلم ابن طفیل موضوع بررسی این مقاله هستند. این رساله ها که هدف از نگارش آنها نشان دادن راه سعادت است، در مقابل سه مسئله زنانه نگر در فلسفه قرار گرفته اند: جنسیت یافتگی تمثیل ها؛ رابطه نفس و بدن و رابطه خود و دیگری. در هر سه رساله به صورت آشکار یا پنهان نشانه هایی دال بر فرودستی زنان وجود دارد. در هر سه رساله بدن پست دانسته شده و ارتباط مطلوب میان اجزای نفس، به استثنای بوعلی سینا، بر سلطه و غلبه جزء عقلانی است. در هر سه رساله دیگری و پیوند با دیگران مانع رسیدن به سعادت است. در نهایت به این نتیجه رسیدم که سالک مسیر سعادت در این رساله ها سوژه ای عاقل، بالغ، مذکر، پس زننده، تن زدوده و خودآیین است و سعادت نیز زمانی به دست می آید که انسان از همه کیفیت های انسانی خود خالی شده باشد.

کلمات کلیدی:

حی بن یقظان، قصه غربت غربی، نفس/بدن، خود/دیگری، جنسیت یافتگی، چشم انداز زنانه نگر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1355886>

